

[Hagen Hagensen]

brancheorganisationerne om, at man ikke kunne nå at godkende til den tid, hvor man ville have at reglerne skulle træde i kraft. Det er efter min mening noget underligt noget, for hvorfor i alverden skulle man ikke kunne nå at gøre tingene netop til det tidspunkt, hvor den, der skal træffe bestemmelsen, ønsker at de regler, som ministeren kaldte for fornuftige, hensigtsmæssige, erhvervsvenlige og forbrugervenlige, skulle træde i kraft?

Sundhedsstyrelsen udsender den 12. december 1977 en redegørelse på grundlag af den bekendtgørelse, der var udstedt den 1. december samme år, og siger heri, at af tidsmæssige grunde har det ikke været muligt for sundhedsstyrelsen at godkende og for fabrikanterne at påtrykke disse brugsvejledninger, der skal på, når lægemidlerne overgår fra at være receptvarer til at være håndkøbsvarer, inden 1. januar 1978.

Rent bortset fra at det sprogligt er noget vrøvl, for når der står den 12. december, kan man ikke vide, hvad der har været muligt den 1. januar i år, kunne man da prøve på at nå det for en række varers vedkommende. Det, man har opnået ved dette, er, at man har forvirret dem, der skal bruge tingene, og også dem, der skal sørge for, at de kommer ud til forbrugerne, og man har skabt en periode, hvor man gør forholdene vanskeligere, end de behøvede at have været, hvis man havde ordnet det på rette måde.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Kun den tilføjelse: jeg kan ikke se noget forvirrende i, at man hen ad vejen har forsøgt at råde bod på, at man ikke har nået at få de mange brugsanvisninger, som man skal have, ved at søge at lempe det igennem over for forbrugerne og også over for industrien. Det synes jeg egentlig er meget godt.

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg stille det tillægsspørgsmål til ministeren: hvor lang tid regner han med at der vil gå, før reglerne bliver klare og overskuelige?

Et enkelt firma, som jeg har set en udsendelse fra, har meddelt, at det ikke kunne forventes, at spørgsmålet blev taget op – og det må jeg forstå er i sundhedsstyrelsen – for adskillige måneder var gået. Kan ministeren angive, hvornår man kan være færdig med

disse ting? Det synes jeg den lægemiddelforbrugende del af befolkningen har krav på at få at vide.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Fristen for indsendelse er 1. april 1978. Jeg må regne med, at i løbet af 1978 er alting så klappet og klart, at hr. Hagen Hagensen kan være tilfreds.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *indenrigsministeren* af:

Tyroll (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at begrundelsen for ministerens afstandtagen fra alternative lister ved kommunevalget er, at ministeren ikke føler sig sikker på, at disse listers repræsentanter vil overholde de forskellige former for frivillig aftalestyring – som f. eks. investeringsrammer, statslige besparelseskra, statslige sparevejledninger m. v. – der indskrænker kommunernes selvforvaltning og nærdemokratiets muligheder, og at regeringen og socialdemokratiet derfor vil søge at fastholde de såkaldte parlamentarisk skolede partiers dominans, da disses partidisciplin bedre er i stand til at fastholde partifæller i kommunalbestyrelserne til folketingets og statsmagtens frivillige retninglinjer?«

(Spm. nr. 378).

Skriftlig begrundelse.

I de hidtidige bestræbelser på at få de kommunale aktiviteter underlagt de mange forgæves statslige forsøg på at regulere det kapitalistiske systems kriseudviklinger er socialdemokratiet meget tilbage for at anvende direkte lovgivning, der klart og tydeligt viser begrænsningerne i kommunernes selvforvaltning. Betænelighederne har helt klart været begrundet i, at det i alt for høj grad ville afsløre hulheden i socialdemokratiets fremstilling af det kommunale nærdemokrati og i højere grad vise, hvordan kommunernes aktiviteter er underlagt hensynet til privatkapitalens trivsel og det kapitalistiske systems krise. En frivillig aftalestyring vil bedre kunne tilsløre, at der er tale om et diktat.

Som et eksempel på de alternative muligheder kan nævnes besparelserne på pædagognormeringerne for finansåret 1975-76,